

3. nedjelja kroz godinu A

Hajde za mnom! (Mt 4,19)

Prvo čitanje

Izaija 8,23b – 9,3

U prvo vrijeme Gospodin obscijeni zemlju Zebulunovu i zemlju Naftalijevu, al' u vrijeme posljednje on će proslaviti Put uz more, s one strane Jordana – Galileju pogansku. Narod koji je u tmini hodio svjetlost vidje veliku; onima što mrkli kraj smrti obitavahu svjetlost jarka osvanu. Ti si radost umnožio, uvećao veselje, i oni se pred tobom raduju kao što se žetvi raduju žeteoci, kao što kliču koji dijele plijen. Jer teški jaram njegov, batinu plećâ njegovih, šibu njegova goniča slomio si ko u dan midjanski.

Drugo čitanje

1. Korinćanima 1,10-13.17

Zaklinjem vas, braćo i sestre, imenom Gospodina našega Isusa Krista: svi budite iste misli; neka ne bude među vama razdora, nego budite savršeno istog osjećanja i istog mišljenja. Jer Klojini mi, braćo moja, o vama rekoše da među vama ima svađa. Mislim to što svaki od vas govori: "Ja sam Pavlov", "A ja Apolonov", "A ja Kefin", "A ja Kristov". Zar je Krist razdijeljen? Zar je Pavao raspet za vas? Ili ste u Pavlovo ime kršteni? Jer ne posla me Krist krstiti, nego navješćivati evanđelje, i to ne mudrošću besjede, da se ne obeskrjepi križ Kristov.

Evandjelje

Matej 4,12-17

U ono vrijeme: Kad je Isus čuo da je Ivan predan, povuče se u Galileju. Ostavi Nazaret te ode i nastani se u Kafarnaumu, uz more, na području Zebulunovu i Naftalijevu da se ispuni što je rečeno po proroku Izaiji:

"Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva, Put uz more, s one strane Jordana, Galileja poganska – narod što je sjedio u tmini svjetlost vidje veliku; onima što mrkli kraj smrti obitavahu svjetlost jarka osvanu." Otada je Isus počeo propovijedati: "Obratite se, jer približilo se kraljevstvo nebesko!"

Za razmišljanje

Radosna vijest ove nedjelje pripovijeda o trenutku, kad Isus započinje svoje javno djelovanje. Početak njegova propovijedanja dešava se u Galileji, graničnom području, gdje se sastaju ljudi različitog porijekla. Ovo mnoštvo ljudi koje tako nemirno živi, idealna je prilika za širenje radosne vijesti. U samom evanđelju je nastup u Galileji obrazložen s dva razloga: činjenicom, koja se dogodila Ivanu Krstitelju u Judeji i Izaijinim proroštvom, koje smo čuli u prvom čitanju.

S početkom javnog djelovanja okrenuta je nova stranica. Sad je riječ o ispisivanju te nove stranice. Vrijeme proroka je završilo uhićenjem Ivana Krstitelja. Prema Božjem planu ovaj se mora sniziti, kako bi drugi mogao rasti. Sve do trenutka, kad su se vrata zatvora zatvorila za moćnim glasom glasa koji viče u pustinji, Isus je skoro cijelo vrijeme šutio. Sad je došlo vrijeme da se govori i da se propovijeda kraljevstvo Božje. ("Obratite se! Približilo se kraljevstvo nebesko." Mt 4,17)

U graničnom području Galileje, tom raskršću pogana, ljudi na rubu egzistencije, već je započelo Božje kraljevstvo. Ljudi ovog područja su bili na lošem glasu kod Židova: odande ne može doći ništa dobro, prema njihovu mišljenju. I unatoč tome, već je prorok Izaija baš njima navijestio mesijansko svjetlo, koje se zove Emanuel ("Bog s nama"). Njima se sada obraća sam Isus, onaj "glasonoša radosti", koji propovijeda mir, donosi radosnu vijest i navješćuje spasenje; koji govori Sionu: "Tvoj Bog je kralj!" (Iz 52,7) Da, zaista je vrijeme za obraćenje, jer u njemu je kraljevstvo blizu.

Od sada izgleda kao da je Mesija pronašao pristaše, barem privremeno. U svakom slučaju, sjećanje na poziv prvih učenika će ostati nedjeljivo sa Galilejom pogana, gdje je po prvi puta izrečena riječ "ribari ljudi". Učenici čuju poziv i razumiju ga srcem i prije negoli umom spoznaju koliko će im poniženja, ali i uzvišenja donijeti zahtjev, u ogromnom moru čovječanstva loviti za Božje kraljevstvo. Jedna krilatica sa početka ovog stoljeća zvučala je ovako: "Isus je htio kraljevstvo Božje – a došla je Crkva." No Crkva je rođena tamo na obali Galilejskog jezera, sa prvim učenicima, koji su imali hrabrosti, prekinuti sa dotadašnjim i punim jedrima zaploviti u pustolovinu vjere, u rizik da sve izgube. Kako je s našom pripravnosću za rizik?

3. nedjelja kroz godinu A

Hajde za mnom! (Mt 4,19)

Prvo čitanje

Izaija 8,23b – 9,3

U prvo vrijeme Gospodin obescijeni zemlju Zebulunovu i zemlju Naftalijevu, al' u vrijeme posljednje on će proslaviti Put uz more, s one strane Jordana – Galileju pogansku. Narod koji je u tmuni hodio svjetlost vidje veliku; onima što mrkli kraj smrti obitavahu svjetlost jarka osvanu. Ti si radost umnožio, uvećao veselje, i oni se pred tobom raduju kao što se žetvi raduju žeteoci, kao što kliču koji dijele plijen. Jer teški jaram njegov, batinu plećâ njegovih, šibu njegova goniča slomio si ko u dan midjanski.

Drugo čitanje

1. Korinćanima 1,10-13.17

Zaklinjem vas, braćo i sestre, imenom Gospodina našega Isusa Krista: svi budite iste misli; neka ne bude među vama razdora, nego budite savršeno istog osjećanja i istog mišljenja. Jer Klojini mi, braćo moja, o vama rekoše da među vama ima svađa. Mislim to što svaki od vas govori: "Ja sam Pavlov", "A ja Apolonov", "A ja Kefin", "A ja Kristov". Zar je Krist razdijeljen? Zar je Pavao raspet za vas? Ili ste u Pavlovo ime kršteni?

Jer ne posla me Krist krstiti, nego navješćivati evanđelje, i to ne mudrošću besjede, da se ne obeskrijepi križ Kristov.

Evandjelje

Matej 4,12-25

U ono vrijeme: Kad je Isus čuo da je Ivan predan, povuče se u Galileju. Ostavi Nazaret te ode i nastani se u Kafarnaumu, uz more, na području Zebulunovu i Naftalijevu da se ispuni što je rečeno po proroku Izaiji:

"Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva, Put uz more, s one strane Jordana, Galileja poganska – narod što je sjedio u tmuni svjetlost vidje veliku; onima što mrkli kraj smrti obitavahu svjetlost jarka osvanu."

Otada je Isus počeo propovijedati: "Obratite se, jer približilo se kraljevstvo nebesko!"

Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: "Hajde za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!" Oni brzo ostave mreže i pođu za njim.

Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.

I obilazio je Isus svom Galilejom naučavajući po njihovim sinagogama, propovijedajući evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu.

I glas se o njemu pronese svom Sirijom. I donosili su mu sve koji bolovahu od najrazličitijih bolesti i patnja – opsjednute, mjesečare, uzete – i on ih ozdravljaše. Za njim je pohrlio silan svijet iz Galileje, Dekapola, Jeruzalema, Judeje i Transjordanije.

Za razmišljanje

Radosna vijest ove nedjelje pripovijeda o trenutku, kad Isus započinje svoje javno djelovanje. Početak njegova propovijedanja dešava se u Galileji, graničnom području, gdje se sastaju ljudi različitog porijekla. Ovo mnoštvo ljudi koje tako nemirno živi, idealna je prilika za širenje radosne vijesti. U samom evanđelju je nastup u Galileji obrazložen s dva razloga: činjenicom, koja se dogodila Ivanu Krstitelju u Judeji i Izaijinim proroštvom, koje smo čuli u prvom čitanju.

S početkom javnog djelovanja okrenuta je nova stranica. Sad je riječ o ispisivanju te nove stranice. Vrijeme proroka je završilo uhićenjem Ivana Krstitelja. Prema Božjem planu ovaj se mora sniziti, kako bi drugi mogao rasti. Sve do trenutka, kad su se vrata zatvora zatvorila za moćnim glasom glasa koji više u pustinji, Isus je skoro cijelo vrijeme šutio. Sad je došlo vrijeme da se govori i da se propovijeda kraljevstvo Božje. ("Obratite se! Približilo se kraljevstvo nebesko." Mt 4,17)

U graničnom području Galileje, tom raskršću pogana, ljudi na rubu egzistencije, već je započelo Božje kraljevstvo. Ljudi ovog područja su bili na lošem glasu kod Židova: odande ne može doći ništa dobro, prema njihovu mišljenju. I unatoč tome, već je prorok Izaija baš njima navijestio mesijansko svjetlo, koje se zove Emanuel ("Bog s nama"). Njima se sada obraća sam Isus, onaj "glasonoša radosti", koji propovijeda mir, donosi radosnu vijest i navješćuje spasenje; koji govori Sionu: "Tvoj Bog je kralj!" (Iz 52,7) Da, zaista je vrijeme za obraćenje, jer u njemu je kraljevstvo blizu.

Od sada izgleda kao da je Mesija pronašao pristaše, barem privremeno. U svakom slučaju, sjećanje na poziv prvih učenika će ostati nedjeljivo sa Galilejom pogana, gdje je po prvi puta izrečena riječ "ribari ljudi". Učenici čuju poziv i razumiju ga srcem i prije negoli umom spoznaju koliko će im poniženja, ali i uzvišenja donijeti zahtjev, u ogromnom moru čovječanstva loviti za Božje kraljevstvo. Jedna krilatica sa početka ovog stoljeća zvučala je ovako: "Isus je htio kraljevstvo Božje – a došla je Crkva." No Crkva je rođena tamo na obali Galilejskog jezera, sa prvim učenicima, koji su imali hrabrosti, prekinuti sa dotadašnjim i punim jedrima zaploviti u pustolovinu vjere, u rizik da sve izgube. Kako je s našom pripravnosću za rizik?